

enede, bør kun den ene være vederlagt med Lønning, mens det andet (eller de andre) Hverv maa vederlægges med Honorar. *Dette bør være ufravigeligt og bør overholdes.* Kommissionen har fra Administrationen søgt Oplysninger om, hvorledes Lov af 26. Marts 1870 § 5 er bleven gennemført, og hvorledes Lønningsmaaden angaaende forenede offentlige Stillinger er bleven ordnet. Af Besvarelserne har Kommissionen faaet Indtrykket af en Uensartethed, som afgjort bør ophøre; i mange Tilfælde er § 5 i Loven af 26. Marts 1870 ikke opfyldt, i nogle Tilfælde synes den at være gaaet aldeles i Glemme; snart gives der Honorar for anden Stilling, snart fuld, snart halv Lønning, undertiden Afkortning. Idet Kommissionen ønsker, at man kommer bort fra den nævnte Lovregel i Loven af 1870, foreslaar man, at ingen skal kunne erholde Ansættelse i mere end een Tjenestestilling (Lovforslagets § 7, 1ste Stykke); hvor der overdrages en Tjenestemand en Virksomhed i Statens Tjeneste udenfor den egentlige Tjenestestilling, maa der for dette særlige Arbejde ydes et Vederlag, der bliver at opfatte som Honorar og bevilges ved Finansloven. Ved Gennemførelsen af denne Regel vil Sagen af sig selv ordnes paa ensartet Maade, og Kommissionen forventer, at Lovgivningsmagtens Paapasselighed vil kunne sikre, at den nye Regel bliver mere effektiv, end Tilfældet har været med Reglen i § 5 i Loven af 1870.

Under Kommissionens Overvejelse angaaende Spørgsmaalet over Forening af offentlige Stillinger har man gjort Spørgsmaalet om den nuværende Forening af Postforretninger med Stillingen som Stationsforstander og af Telegrafforretninger med Stillingen som Postmester til Genstand for en særlig Behandling.

Det nævnte Spørgsmaal har i Løbet af de senere Aar været berørt af 2 tidligere Kommissioner, nemlig »Statsbaneudvalget

af 1911« og »Kommissionen til Omordning af Poststyrelsen«. Begge de nævnte Kommissioner slutter sig til den Hovedbetragtning, at Foreningen af de omhandlede Bestillinger er i det almenes Interesse og bør opretholdes; men med Hensyn til den nærmere Ordning er de naaet til et forskelligt Resultat, idet Statsbaneudvalget foreslaar Kontrakten afsluttet mellem *Institutionerne*, medens Postkommissionen foretrækker Bibeholdelsen af Kontrakten med *Enkeltmand*.

Ved Overvejelsen af Spørgsmaalet om Forening af Stillingen som Postekspeditør med Stationsforstanderstillingen ved Statsbanerne har Kommissionen ikke kunnet undlade ogsaa at tage Hensyn til de ved Privatbanerne ansatte Stationsforstanderes Virksomhed i Postvæsenets Tjeneste. I nær Forbindelse hermed har man da ogsaa behandlet det andet Spørgsmaal om de i Postvæsenet ansattes Virksomhed ved Telegrafvæsenet.

Postekspeditørerne har i en Aarrække beklaget sig over deres Vilkaar. Sidste Gang der skete en Regulering af Honorarlønnen uden principiel Forandring af deres Stilling til Statsbanerne og Postvæsenet, var ved Finansloven 1915—16. Siden da har en Række Henvendelser til Postadministrationen og Lønningskommissionen fundet Sted, men uden at det for Tiden tør siges at staa ganske klart, om Interesserne inden for Postekspeditørernes egen Kreds falder sammen, og om der i Virkeligheden er Enighed mellem dem om, hvorvidt deres nuværende Stilling principielt bør bibeholdes eller ændres. I Postekspeditørernes sidste Indlæg er ganske vist foretaget en Enhedsudregning som Grundlag for Vederlaget som Postekspeditør, og denne Udregning holder sig tilsyneladende paa det nugældende principielle Grundlag, men Vederlaget benævnes haardnakket »Lønning«, og Omtalen af Medhjælpsvederlaget, Alderstilling, Pensionsberegning etc. sker i Vendinger, som stadig henleder